
FARNÍ ZPRAVODAJ

pro farnosti Černilov, Libřice a Číbuz

Římskokatolický farní úřad, 503 43 Černilov 1

Únor 2013

Únor v liturgickém roce

liturgické mezidobí, doba postní (od 13.2.)

Slavnosti a svátky:

- sobota 2. února - svátek Uvedení Páně do chrámu;
- středa 13. února – Popeleční středa.

Bohoslužby

Černilov:

v neděli v 8.30 hod.

(ve středu mše sv. nebudou - kromě 13.2.)

v pátek v 17.00 hod.

první sobotu - 2.2. v 8.00 hod.

na Popeleční středu 13.2. v 17.00 hod.

Číbuz:

v neděli v 10.00 hod.

Libřice:

v sobotu v 17.00 hod.

Výrava:

mše sv. bude až 26. března (v únoru nebude)

Svátost smíření

Svátost smíření je možné přijmout před každou mší svatou. K přípravě na tuto svátost poslouží např. Kancionál.

Postní doba

Postní doba začíná **Popeleční středou**. Je to den **přísného postu** – zdrženlivosti od masa (zavazuje od 14 let) a újmy v jídle (od 18 do 60 let). Při bohoslužbě se necháváme označovat popelem, jenž je požeňán, na znamení, že chceme konat pokání, přemáhat zlo a konat dobro.

Pobožnosti křížové cesty

Černilov – v neděli ve 14.00 hod.

Smržov – v pátek v 16.30 hod. u kapličky

Hospodaření farností
v roce 2012

Černilov:

Příjmy: 200.792,- Kč

Výdaje: 160.020,- Kč

Výsledek hospodaření: + 40.772,- Kč.

Zůstatek z min. roku: 67.390,- Kč.

Finanční prostředky celkem k 1.1.2013: **108.162,- Kč.**

Číbuz:

Příjmy: 51.411,- Kč

Výdaje: 33.779,- Kč

Výsledek hospodaření: + 17.632,- Kč.

Zůstatek z min. roku: 69.857,- Kč.

Finanční prostředky celkem k 1.1.2013: **87.489,- Kč.**

Libřice:

Příjmy: 19.030,- Kč

Výdaje: 16.365,- Kč

Výsledek hospodaření: + 2.665,- Kč.

Zůstatek z min. roku: 5.802,- Kč.

Finanční prostředky celkem k 1.1.2013: **8.467,- Kč.**

Z diecéze a farností

Tříkrálová sbírka

Výsledky: Černilov 41.149,- Kč, Libřice 6.766,- Kč, Číbuz (v kostele) 2.120,- Kč. Oblastní charita Hradec Králové děkuje všem koledníkům, malým i velkým, a všem, kdo do této sbírky přispěli.

Černilov

V sobotu 12. ledna podnikli někteří farníci pěší pouť k Braunovu betlému u Kuksu.

V rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů se ve čtvrtek 24. ledna konala v KSD v Černilově ekumenická bohoslužba za účasti věřících z evangelické a katolické církve.

V lednu byla vyměněna okna ve věži kostela, náklady činily 74.403,- Kč.

Pondělí 11. února

- památka Panny Marie Lurdské – Světový den nemocných.

Svatopetrský haléř

Celodiecézní kostelní sbírka Svato­petrský haléř se uskuteční v neděli 24. února.

Rok víry

Z Katechismu katolické církve:

Apoštolové pod vedením Ducha svatého kázáním a spisy předali, co jim svěřil Kristus, všem generacím až do slavného Kristova příchodu.

Posvátná tradice a Písmo svaté tvoří jediný posvátný poklad Božího slova, v němž putující církev jako v zrcadle nazírá na Boha, zdroj všeho svého bohatství.

A tak církev ve své nauce, životě a bohoslužbě zvětšuje a všem pokolením předává všechno, co sama je a v co věří.

Všechen Boží lid svým nadpřirozeným smyslem pro víru nepřestává přijímat dar Božího zjevení, stále hlouběji do něho pronikat a stále plněji z něj žít.

Úkol autenticky vykládat Boží slovo byl svěřen pouze učitelskému úřadu církve, papeži a biskupům, kteří jsou s ním spojeni.

Veškerá božská Písma jsou jen jedna kniha a touto jedinou knihou je Kristus; vždyť všechna božská Písma mluví o Kristu a v něm nacházejí své naplnění.

Písmo svaté obsahuje Boží slovo, a protože je inspirováno, je to opravdu slovo Boží.

Bůh je autorem Písma svatého v tom smyslu, že inspiruje jeho lidské autory; působí v nich a skrze ně. Tak nám dává jistotu, že jejich spisy neomylně učí spásonosné pravdě.

Výklad inspirovaných knih Písma musí především soustředit pozornost na to, co chce Bůh prostřednictvím svatých autorů (či svatopisců) zjevit k naší spáse. Co je dílem Ducha, nelze plně chápat leč pod vlivem Ducha.

Církev přijímá 46 knih Starého zákona a 27 knih Nového zákona jako inspirované a má je v úctě.

Na prvním místě jsou čtyři evangelia, protože jejich středem je Kristus. Jednota obou Zákonů vyvěrá z jednoty Božího plánu a jeho zjevení: Starý zákon připravuje Nový, zatímco Nový naplňuje Starý; oba dva se navzájem osvětlují; oba dva jsou skutečné Boží slovo.

Církev měla vždy v úctě Boží Písmo jako samo tělo Páně; v obou nachází celý křesťanský život svou potravu a svou vlastní normu.

Svítilnou mým nohám je tvé slovo a světlem mé stezce (Žl 119,105).

Víra je osobní přilnutí celého člověka k Bohu, který se zjevuje. Víra vyžaduje, aby člověk rozumem i vůlí přijal zjevení, které Bůh uskutečnil svými činy a svými slovy.

„Věřit“ se proto vztahuje ke dvěma věcem: k osobě a k pravdě; k pravdě pro důvěru, kterou má člověk k osobě, jež ji dosvědčuje.

Nesmíme věřit v nikoho jiného než jen v Boha, totiž Otce, Syna a Ducha svatého.

Víra je nadpřirozený Boží dar. Člověk potřebuje vnitřní pomoc Ducha svatého, aby věřil.

„Věřit“ je lidský úkon, vědomý a dobrovolný, který plně odpovídá důstojnosti lidské osoby.

„Věřit“ je církevní úkon. Víra církve předchází, rodí, udržuje a živí naši víru. Církev je matka všech věřících. Nikdo nemůže mít Boha Otcem, není-li jeho matkou církev.

Věříme všemu, co je obsaženo v Božím slově, psaném nebo předávaném, a co církev předkládá jako Boží zjevení.

Víra je ke spáse nezbytná. Sám Pán to tvrdí: „Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen“ (Mk 16,16).

Vírou předem vychutnáváme poznání, které nás učiní blaženými v budoucím životě.